

Arrest

nr. 291 282 van 29 juni 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DENYS
Adolphe Lacombélaan 59-61/5
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 6 december 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 25 oktober 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 december 2022 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het tussenarrest nr. 289 190 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 24 mei 2023 waarbij de debatten worden heropend op 27 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DENYS, die verschijnt voor verzoeker en van advocaat L. ASSELMAN, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 november 2005 diende verzoeker een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op 22 oktober 2008 sloot het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: het CGVS) verzoeker uit op grond van artikel 57/6, § 1, 5° van de Vreemdelingenwet van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, met niet-terugleidingsclausule. Tegen deze

beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

Bij aangetekend schrijven van 6 januari 2010 diende verzoeker een aanvraag in om een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Bij arrest nr. 83 503 van 22 juni 2012 vernietigde de Raad de uitsluitingsbeslissing van 22 oktober 2008.

Bij aangetekend schrijven van 24 januari 2022 wees de advocaat van verzoeker het CGVS erop dat er al bijna 10 jaar was verstreken sinds het arrest zonder een nieuwe beslissing. Hij richtte eveneens op 19 mei 2022 een e-mail aan de Dienst Vreemdelingenzaken met een toelichting van de voormelde feiten en waarom hij het vragen van het voorleggen van een paspoort in casu niet gewettigd acht.

Op 11 mei 2022 diende verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, meer bepaald in functie van zijn Belgische minderjarige zoon op grond van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

Op 25 oktober 2022 weigerde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) het verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52 §4. 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 11.05.2022 werd ingediend door:

Naam A.

Voornaam B.

Nationaliteit: Turkije

Geboortedatum: [...]1974

Geboorteplaats: D.

Identificatienummer in het Rijksregister [...]

Verblijvende te: [...] LEUVEN

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met zijn minderjarige Belgische zoon, de genaamde A. C. (RR. [...]) in toepassing van artikel 40 ter. §2, eerste lid, 2° van de wet van 15.12.1980

Artikel 40ter, §2, eerste lid 2° van de wet van 15 12 1980 stelt dat de bepalingen van het hoofdstuk van toepassing zijn op de familieleden van een Belg voor zover het betreft: de familieleden bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 4° mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument, en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen '

Artikel 52. §2, 1° van het Vreemdelingenbesluit stipuleert dat: "Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken 1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41. tweede lid van de wet."

Artikel 41, §2. eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat: 'Het recht op binnenkomst wordt erkend aan de familieleden van een burgers van de Unie bedoeld in artikel 40bis § 2. die geen burger van de Unie zijn. Op voorlegging van een geldig paspoort dat, in voorkomend geval, voorzien is van een geldig inreisvisum overeenkomstig de Verordening (EG) nr 539/2001 van de Raad van 15 maart 2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen

in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld."

In casu gaat het hier niet over de binnenkomst van betrokkene of teruggedrijving, het gaat er enkel om om betrokkene te kunnen identificeren in het kader van de aanvraag gezinshereniging

Betrokkene legt als bewijs van identiteit een attest van immatriculatie voor, afgegeven op 6 april 2022 en geldig tot 3 augustus 2022. Tevens legt betrokkene een bijlage 26 voor van zijn verzoek om internationale bescherming op 4.11.2005. Opgemerkt dient te worden dat op beide documenten vermeld staat dat de documenten geenszins een identiteits- of nationaliteitsbewijs betreffen. Het zijn geen reisdocumenten waarmee betrokkene internationaal kan reizen, met bijzondere kenmerken of biometrische gegevens die controleerbaar zijn.

Aangezien betrokkene geen paspoort voorlegt conform voornoemde wetsartikelen voldoet hij niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40 ter van de Vreemdelingenwet om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als ouder van een Belgisch kind.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden met vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden met volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."

Op 21 maart 2023 werd verzoeker, als gevolg van zijn verzoek om internationale bescherming van 4 november 2005 door het CGVS na 18 jaar erkend als vluchteling.

Op 15 mei 2023 werd verzoeker in het bezit gesteld van een elektronische B-kaart, hetgeen een verblijfsrecht van onbepaalde duur aantoont.

2. Over de ontvankelijkheid

Bij tussenarrest stelde de Raad het belang in vraag bij huidig beroep omwille van het feit dat verzoeker erkend werd als vluchteling, 18 jaar na het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming.

Ter zitting erkent de raadsman van verzoeker dat verzoeker geen belang meer heeft bij huidig beroep. Hij wijst erop dat verzoeker eveneens een B-kaart heeft verkregen en dus zijn identiteit kan bewijzen. Hij stelt ook dat een verblijfsrecht dat wordt aangetoond met een B-kaart even sterk is als een verblijfsrecht aangetoond met een F-kaart.

Verweerder stelt ter zitting eveneens dat verzoeker geen belang meer heeft bij huidig beroep.

De Raad stelt vast dat uit nazicht van het wachtregister inderdaad blijkt dat verzoeker op 15 mei 2023 in het bezit werd gesteld van een B-kaart. Dit wordt niet betwist door verweerder.

Het beroep is dan ook onontvankelijk wegens gebrek aan actueel belang.

3. Kosten

In de voorliggende zaak past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder. Het teloorgaan van het belang is immers niet aan de houding van de verzoeker zelf toe te schrijven, maar is het gevolg van een later op instructie van verweerder afgeleverde verblijfsvergunning die werd verkregen op grond van een aanvraag die ruim voorafgaand aan de bestreden beslissing was ingediend (mutatis mutandis RvS 30 september 2020, nr. 248.391).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verweerder.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES